

Balada românului sărac

Stefan Doroftei Doimaneanu

Râde luna printre stele,
Râde că n-avem șosele.
Râde soarele-n amiezi,
N-avem nici autostrăzi.

Râde cerul între nori
Că n-avem măcar cărări
Pe care să se întoarcă
Cei plecați în țări de marcă

Râde-n barbă domnul Faur
Că avem atâta aur,
Și că meșterim cercei
Din alamă de doi lei!

Râde dracul în infern
Nu mai avem nici guvern,
Totul parcă-i luat de fluviu
Că așa vrea domnul Liviu.

Plânge zarea cea de toamnă
Lotri nu se mai condamnă
Nici păduri nu mai avem
Suntem încă sub blestem.

Ne jupoaie parlamentul
(Costă mult stabilimentul),
Privilegii cât cuprinde,
Coarda tot mereu se-tinde.

Cum să mai trăiești în țară
Unde fură și omoară
Găști de hoți cu ștabi în frunte
Făr' să ceară amănunte.

Am ucis necreștinește,
Sfânta zi ne urmărește,
Suntem niște bieți români
Conduși de niște nebuni.